Ograničenja koja muslimani postavljaju nemuslimanima itd.

islamweb.net/en/fatwa/85662/restrictions-placed-by-muslims-on-non-muslims-etc

2. travnja 2003.

Pitanje

Sloboda vjeroispovijesti je vrlo važan i jasan koncept u islamu. Moje pitanje je: kako se koncept "neprisile u religiji" u islamu uklapa ili proturječi dvjema drugim činjenicama o islamu:
1) Niti jednom kršćanskom (ili drugom religijskom) misionaru nije dopušteno propovijedati svoju religiju u "islamskoj državi". (Znam da je islam jedina istinska religija, ali očito 80% svjetske populacije ne vjeruje u to). Razumijem da islam traži od svake zemlje da dopusti muslimanima da prenesu poruku islama svom narodu, a njihov narod tada može prihvatiti ili odbiti poruku bez prisile, međutim, ako ta zemlja odbije dati muslimanima ovo pravo da prenesu poruku, onda se muslimani mogu boriti protiv njih za to. Dakle, kako islam traži od drugih zemalja nešto što im islam ne nudi.
2) Drugo pitanje je da svaki musliman koji pređe s islama na drugu religiju treba biti podvrgnut smrti prema "islamskom zakonu", iako je taj musliman možda bio musliman jer je rođen kao takav i nije imao izbora, a kada je sam tražio, želio je preći na drugu religiju.

Odgovor

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova; i neka je Njegov blagoslov i mir na našeg Poslanika Muhammeda i na svu njegovu obitelj i ashabe.

U stvarnosti, islam je religija istine koju svi ljudi moraju prihvatiti, a Allah neće prihvatiti nijednu drugu religiju na Sudnjem danu.
Dakle, islam ne prisiljava ljude da ga slijede, ali prema njegovim učenjima svi ljudi koji žive pod njegovom vlašću u Islamskoj državi moraju se pokoravati njegovom autoritetu. Jednostavno rečeno, svim nemuslimanima (zimmijima ili drugima) nije dopušteno pozivati druge da slijede nevjerovanje, niti ga demonstrirati ili širiti, tj. nijedan kršćanin, Židov, budist ili bilo koji drugi sljedbenik lažne religije i ideologije ne može širiti svoje lažno vjerovanje u Islamskoj državi.
Gornja izjava ne proturječi slobodi vjerovanja koju islam jamči, budući da svi ljudi rade za neki sustav koji njima upravlja, štiti njihova prava, imovinu, krv i čast i pomaže im da ostvare svoje interese. I samo Islamska država može dati sve navedeno. Islam je religija istine i milosti za ljude.
Allah kaže: {I poslali smo te (o Muhammede, s.a.v.s.) samo kao milost za

sljedbenike.} [21:107]
Stoga se od svih ljudi koji žive u Islamskoj Državi traži da se pokoravaju islamskoj vlasti općenito, iako se od njih ne traži da prihvate islam.
Allah kaže: {Nema prisile u vjeri. Uistinu, Pravi put se razlikuje od pogrešnog puta.....} [2:256]
To znači da nemuslimanski stanovnik Islamske Države može ostati u svojoj vjeri, a muslimani su dužni izbjegavati da ga povrijede sve dok je predan svom savezu s muslimanima. Ali, ova sloboda vjerovanja ne daje mu pravo da poziva druge u svoju vjeru.
Islam je vjera istine i samo onaj čije je srce zatvoreno, čiji su vid i sluh zapečaćeni odbit će slijediti islam. Stoga postaje dužnost svakog muslimana da poziva druge u islam i da širi njegova učenja na svim mjestima i u svako vrijeme. Također, sve prepreke koje sprječavaju širenje islama moraju biti uništene kako bi svaki čovjek na Zemlji primio poruku islama. Tada je slobodan odabrati islam ili se pokoriti muslimanskoj vlasti plaćanjem džizje.
Što se tiče onoga koji je prihvatio islam, a zatim postao nevjernik, on je ovim činom počinio veliki zločin zbog kojeg treba biti ubijen osim ako se ne vrati islamu nakon što je bio vjernik. Otpadništvo od vjere predstavlja oblik neozbiljne igre i besmrtnosti. Dakle, otpadnik postaje opaki član muslimanskog društva kojeg treba ukloniti prije nego što širi zlo drugima.
Ovdje navodimo da ubijanje takvog zlog člana može narediti samo muslimanski vladar i ne smije se učiniti prije nego što se iskoriste sva moguća sredstva da ga se vrati islamu, tj. moraju mu se pokazati njegove pogreške, zamoliti ga da se pokaje i ponovno prihvati islam. Ako ne prihvati, tada vladar ili njegov agent naređuje da se ubije kao način uspostavljanja šerijatskih kazni. To znači da se smatra ubojicom samog sebe zbog svog odbijanja da se vrati islamu.
Nadalje, zagovornici pozitivnih zakona koji ne odobravaju ovu kaznu (ubojstvo otpadnika) smatraju svakoga tko počini kršenje političkog sustava ili ustava izdajnikom, tj. onim koji počini izdaju, te stoga zaslužuje smrtnu kaznu ili doživotni zatvor. U islamu je prirodno kazniti otpadnika koji izda Allaha, Njegova Poslanika i njegovu vjeru na isti način, budući da je njegov zločin bez sumnje mnogo veći od puke izdaje političkog sustava ili kršenja zakona koje su stvorili ljudi.
Allah najbolje zna.

Povezana fetva

[Davanje pogrdnog naziva vjerskoj manjini]

[Treba li muslimanski poslodavac provoditi šerijat na]

nemuslimanske zaposlenike

Nemuslimanske manjine moraju se tretirati s ljubaznošću

Presuda o otmici nevjernika radi otkupnine

Stav o bogomoljama u zemljama koje muslimani osvajaju

Džizija u vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Islam štiti živote i bogatstvo nemuslimana koji nisu ratoborni